

205. Kőszirt a pusztán

Kő - szirt a pusztán, te jó ol - ta - lom,

Ár - nyad - ba rejt - ve én meg - nyug - ha - tom.

Légy üd - vö - zöl - ve, di - csó me - ne - dék,

Kő - szirt a pusztán, szí - vem fut fe - léd. A szí -

vem fut fe - léd, A szí -

vem fut fe - léd.

Kő - szirt a pusztán, Kő - szirt a pusztán,

Kő - szirt a pusztán, A szí - vem fut fe - léd.

2. Kőszirt a pusztán, vezércsillagom, Fényed vezérel a keskeny úton. Érzem: az Úr közel, és ez elég. Kőszirt a pusztán, hitem von feléd! *A szívem...*

3. Kőszirt a pusztán, mily boldog vagyok, Rám az örömnél a napja ragyog. Friss, üdítő vizet adsz te nekem, Kőszirt a pusztán, tebenned lelem. *A szívem...*

4. Kőszirt a pusztán, én Üdvözítőm, Nincs, ki szeressen így, ennyire hőn. Árthat-e bárki? Az üdv az enyém, Kőszirt a pusztán, te lettél enyém. *A szívem...*

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)